

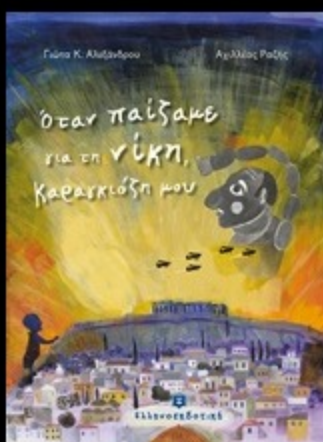
Γιώτα Κ. Αλεξάνδρου «Όταν παίζαμε για τη νίκη Καραγκιόζη μου»

Γιώτα Κ. Αλεξάνδρου

«Όταν παίζαμε για τη νίκη Καραγκιόζη μου»

Ζωγραφιές : Αχιλλέας Ραζής

Εκδόσεις Ελληνοεκδοτική

Για τα παιδιά που γεννήθηκαν λίγο πριν ή λίγο μετά από το 2010 -για τα παιδιά εκείνα, δηλαδή που πηγαίνουν στο Δημοτικό- τα ιστορικά γεγονότα του 20^{ου} αιώνα καταγράφονται στην 'μαθησιακή τους εμπειρία' ως έχοντα την ίδια απόσταση με το 1821 ή το 1922.

Αυτό συμβαίνει όχι μόνο γιατί η αντίληψη της έννοιας του χρόνου δεν έχει εμπεδωθεί σε άτομο μικρής ηλικίας, αλλά και γιατί αυτά τα παιδιά -τα σημερινά δεκάχρονα- δεν έχουν δίπλα τους πρόσωπα του άμεσου και στενού τους οικογενειακού περιβάλλοντος τα οποία και θα τους αφηγούνταν τις προσωπικές εμπειρίες τους. Ας μην ξεχνάμε πως οι σημερινοί μαθητές του Δημοτικού μπορεί να έχουν γονείς που μίητε στα γεγονότα του Πολυτεχνείου ζούσαν.

Ένας αποτελεσματικός τρόπος να φέρουμε κοντύτερα τους μικρούς αυτούς μαθητές με την πρόσφατη ιστορία, είναι να δώσουμε μια λογοτεχνική διάσταση στην αφήγηση αυτών των γεγονότων.

Σε μια τέτοια περίπτωση έχουμε βιβλία που χρησιμοποιούν λογοτεχνικές τεχνικές (χωρίς απαραίτητα αυτά να είναι και καθαρώς λογοτεχνικά κείμενα) για να χαρίσουν μια συναισθηματική φόρτιση -άρα και αμεσότερη κατανόηση- σε σημαντικές στιγμές του χτες.

Και ως βιβλία γνώσεων θα μπορούσαμε να τα χαρακτηρίσουμε, αν και αυτού του είδους τα βιβλία θα πρέπει να αποφεύγουν την χρησιμοποίηση φωτογραφιών, αλλά αντίθετα να επιχειρούν τη συνύπαρξη λογοτεχνικής περιγραφής με αντίστοιχη εικαστική.

Η Γιώτα Αλεξάνδρου, μια δυναμική παρουσία στο χώρο του βιβλίου για μικρά παιδιά, εξασκεί παράλληλα και το επάγγελμα της νηπιαγωγού. Γνωρίζει, λοιπόν, με διττό τρόπο το πως θα μπορέσει να ενημερώσει τους μαθητές για την ιστορία.

Και αυτό κάνει με τούτο, το τελευταίο της βιβλίο.

Το Αλβανικό Μέτωπο και η Κατοχή -ό,τι δηλαδή συμβολίζει η γιορτή της 28^{ης} Οκτωβρίου- είναι το θέμα που η Αλεξάνδρου αποφάσισε να το κάνει γνωστό στα παιδιά.

Χρησιμοποιεί τα μέλη της οικογένειας ενός καραγκιοζοπαίχτη (έτσι μάλιστα κάνει και πιο συμπαθητικά χαρακτηριστικούς τους ήρωές της) και με μια αφήγηση αρκούντως από τη μια επιλεκτική ως προς τα κεντρικά ιστορικά σημεία, αλλά και έξυπνα ελλειπτική ώστε να αποφεύγει την κούραση της λεπτομέρειας, απλώνει την εξιστόρηση εκείνων το γεγονότων και στη συνέχεια αφήνει τις εικόνες να ολοκληρώσουν τόσο τη συναισθηματική φόρτιση του αναγνώστη, όσο και την τεκμηρίωση της ζωής του τότε.

Ο Αχιλλέας Ραζής, ταλαντούχος ζωγράφος και βραβευμένος εικονογράφος είναι αυτός που υπογράφει την εικαστική ταυτότητα της έκδοσης.

Βιβλίο, λοιπόν, με αισθητική θέση και παράλληλα βιβλίο παροχής πληροφοριών. Πιστεύω πως θα φανεί ιδιαίτερα χρήσιμο στους εκπαιδευτικούς που κάθε χρόνο έχουν να μνήσουν τους μαθητές τους στο πάθος του Έπους του 40 και στον πόνο της Γερμανικής Κατοχής.